

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a členů JUDr. Milady Šámalové, JUDr. Ivany Doubkové, JUDr. Josefa Českého, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Litoměřicích**, se sídlem Na Valech 525/12, Litoměřice, proti kárně obviněné: **JUDr. I. H.**, soudkyně Okresního soudu v Litoměřicích, zastoupená obhájkyň JUDr. Ladislavou Chládkovou, advokátkou se sídlem Husinecká 903/10, Praha 3, pobočka: Dobrovského 1179, Roudnice nad Labem, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 15. 7. 2014, při ústním jednání konaném dne 27. 11. 2014,

t a k t o :

JUDr. I. H., nar. x,
soudkyně Okresního soudu v Litoměřicích,
s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně vyřizující podle rozvrhu práce přidělené občanskoprávní věci sp. zn. 13 C 34/2010, sp. zn. 30 C 451/2009, sp. zn. 13 C 322/2008 a sp. zn. 30 EC 2254/2012 způsobila zaviněné průtahy při vyhotovování a doručování písemné formy rozhodnutí a to tím, že:

a) ve věci sp. zn. 13 C 34/2010 vyhlásila dne 18. 3. 2013 při ústním jednání rozsudek, avšak tento v souladu s lhůtami uvedenými v § 158 odst. 4 o. s. ř. nevyhotovila, a to ani po urgenci právní zástupkyně žalobce ze dne 9. 7. 2013. K písemnému vyhotovení rozsudku došlo až 31. 3. 2014 na základě stížnosti podané zástupkyní žalobce ze dne 21. 3. 2014 vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 0 St 11/2014. Zavinila tedy průtah při vyřizování věci od 18. 4. 2013 do 31. 3. 2014,

b) ve věci sp. zn. 30 C 451/2009 vyhlásila dne 27. 3. 2013 při ústním jednání rozsudek, který neúplně nadiktovala na záznamové zařízení v prodloužené lhůtě (povolena do 7. 5. 2014) k vyhotovení rozsudku dne 26. 4. 2013. Rozsudek jí byl předán kanceláří po přepsání ke kontrole dne 30. 4. 2013, avšak soudkyně přepsaný rozsudek nepředala již zpět k rozeslání, tedy nevyhotovila referát a ponechala si spis ve své kanceláři až do 31. 3. 2014,

kdy až v souvislosti s řešením stížnosti sp. zn. 0 St 11/2014 a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení rozsudek dopsala a vyhotovila referát k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 8. 5. 2013 (prodloužená lhůta k vyhotovení rozsudku) do 31. 3. 2014,

c) ve věci sp. zn. 13 C 322/2008 vyhlásila dne 19. 1. 2011 při ústním jednání rozsudek, tento však v souladu s lhůtami dle § 158 odst. 4 o. s. ř. písemně nevyhotovila, kdy až v souvislosti s řešením stížnosti sp. zn. 0 St 11/2014 a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení rozsudek vyhotovila dne 28. 3. 2014 a dne 31. 3. 2014 předala s referátem do kanceláře k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 19. 2. 2011 do 31. 3. 2014,

d) ve věci sp. zn. 30 EC 2254/2012 rozhodla dne 8. 3. 2013 při ústním jednání bez účastníků o nákladech řízení elektronického platebního rozkazu, avšak usnesení v souladu s lhůtami dle § 158 odst. 4 o. s. ř. nevyhotovila, kdy až v souvislosti s řešením stížnosti 0 St 11/2014 a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení usnesení vyhotovila dne 31. 3. 2014 a téhož dne předala kanceláři k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 8. 4. 2013 do 31. 3. 2014,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 20 % n a d o b u 6 (š e s t i) m ě s í c ů ,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Předseda Okresního soudu v Litoměřicích (dále též „navrhovatel“) podal u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 18. 7. 2014 návrh na zahájení kárného řízení (ze dne 15. 7. 2014) proti soudkyni tohoto soudu JUDr. I. H. (dále též „kárně obviněná“). Kárné provinění spatřoval navrhovatel v tom, že kárně obviněná dle jeho závěrů porušila ustanovení § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, a to tím, že svojí zaviněnou neodůvodněnou nečinností způsobila prodlevy úkonů ve čtyřech projednávaných věcech, v nichž jsou jí vytýkány průtahy při vyhotovování písemných rozhodnutí. Včasným nevyhotovením a nedoručením svého písemného rozhodnutí znemožnila účastníkům řízení uplatnit opravné prostředky (odvolání) nebo po nabytí právní moci rozhodnutí v nalézacím řízení domáhat se jeho naplnění, příp. uplatnit prostředky výkonu rozhodnutí. Kárně obviněná nedodržovala lhůty stanovené v § 158 odst. 4 o. s. ř., tedy nevyhotovila rozhodnutí do 30 dnů od jeho vyhlášení, ani příp. ve lhůtách prodloužených. Tento postup dle navrhovatele svědčí o jejím neodborném a nesoustředěném postupu.

Pokud jde o nedodržení lhůt k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, navrhovatel uvedl, že dne 21. 3. 2014 požádala JUDr. Vladana Tikalová, zástupkyně žalobce ve věci sp. zn. 13 C 34/2010, místopředsdkyni Okresního soudu v Litoměřicích JUDr. A. H. o zjednání nápravy, když jí nebylo doručeno písemné vyhotovení rozsudku ze dne 18. 3. 2013, a to ani přes její žádost o zaslání písemného vyhotovení rozsudku ze dne 9. 7. 2013. Tato její žádost byla předsedou Okresního soudu v Litoměřicích vyhodnocena jako stížnost na průtahy ve smyslu § 171 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, a zapsána pod sp. zn. 0 St 11/2014.

Při řešení této stížnosti bylo zjištěno, že skutečně ve věci sp. zn. 13 C 34/2010 nebyl doposud vyhotoven a rozeslán rozsudek ze dne 18. 3. 2013. Navíc spis nebyl vůbec dohledán, ač byl dne 3. 5. 2013 předán soudkyni JUDr. H. ke kontrole přepsaného rozsudku (dle záznamu v ISASu spis měl být u soudkyně od 25. 3. 2013 do 23. 4. 2013 k napsání rozsudku, potom od 23. 4. 2013 do 3. 5. 2013. K přepisu u zapisovatelky a od 3. 5. 2013 u soudkyně a to až do 31. 3. 2014). Na základě příkazu ředitelky správy okresního soudu bylo dne 25. 3. 2014 zahájeno intenzivní hledání spisu, který však nebyl nalezen. Protože ani v kanceláři soudkyně nebyl spis nalezen a soudkyně dle svého vyjádření spis nedohledala, bylo přistoupeno k rekonstrukci spisu. Rozepsaný a neúplný rozsudek, který byl původně prezentován soudkyní jako vyhotovený, byl však dodiktován soudkyní teprve dne 31. 3. 2014 a i s referátem téhož dne předán k rozeslání.

Na základě tohoto zjištění provedly vedoucí občanskoprávní kanceláře společně s dozorčí úřednicí prověrku soudního oddělení 13, JUDr. H., a bylo zjištěno, že v tzv. vyřízených rizikách se objevují další nenadiktovaná a nevypravená rozhodnutí. Konkrétně se jednalo o sp. zn. 13 C 322/2008, sp. zn. 30 EC 2254/2012 a sp. zn. 30 C 451/2009. K tomuto spisu posledně jmenovanému bylo zjištěno, že zástupce žalobkyně JUDr. Poucha se dne 19. 2. 2014 informoval v civilní kanceláři soudu, že dosud neobdržel rozsudek ze dne

27. 3. 2013. Při kontrole v informačním systému ISAS bylo zjištěno, že spis měl být předán dne 3. 6. 2013 kanceláři k vypravení, ale v dokumentech byl zatím uložen pouze neúplný rozsudek. Po prohledání kanceláře vedoucích i kanceláře soudkyně byl spis nalezen u JUDr. H., která ho zde "našla u přílohových spisů". Rozsudek byl soudkyní dne 31. 3. 2014 dopsán a předán téhož dne k vypravení. Evidentně tedy rozsudek nebyl v prodloužené lhůtě (povolena do 7. 5. 2013) vyhotoven, byť jeho část byla po diktátu přepsána (dle záznamu v ISASu byl od 26. 4. 2013 do 30. 4. 2013 u zapisovatelky k přepisu, dne 30. 4. 2013 předán soudkyni ke kontrole a ta ho měla vrátit do kanceláře dne 3. 6. 2013 a spis dán na lhůtu). Ke sp. zn. 30 EC 2254/2012 bylo zjištěno, že spis byl u soudkyně po jednání bez vyhotoveného usnesení, které vyhlásila dne 8. 4. 2013, od 3. 4. 2013 do 31. 3. 2013. Stejná situace pak byla u spisu sp. zn. 13 C 322/2008, který však nebyl vůbec dohledán a bylo nutno provést rekonstrukci spisu. Dle systému ISAS byl spis na jednání od 17. 12. 2010 do 31. 3. 2013. Soudkyně JUDr. H. vyhlásila rozsudek 19. 1. 2011 ovšem vyhotovila ho až 28. 3. 2014 a dne 31. 3. 2014 předala k vypravení.

Kárný navrhovatel současně uvedl, že dne 4. 4. 2014 se k situaci vzniklé ve výše označených věcech vyjádřila soudkyně JUDr. H. s tím, že si je vědoma způsobených průtahů a tzv. neuhlídala řádný postup ve věcech. Spis sp. zn. 30 EC 2254/2012 jí však nebyl předložen s přepsaným protokolem, tedy nebyl ani mezi skončenými věcmi k nadiktování a nevyhotovené rozhodnutí přehlédla. Spis sp. zn. 30 EC 451/2009 jí údajně nebyl předložen jako přepsaný, nicméně byl u ní skutečně nalezen založený u přílohových spisů. Spis sp. zn. 13 C 34/2010 byl nadiktován a napsán a rejstříkově evidován na její osobu, ale bohužel nebyl nalezen a není k dispozici. Pokud jde o spis sp. zn. 13 C 322/2008, pak si s ohledem na množství vyřizovaných věcí na tuto věc vůbec nevzpomíná. Nikdo u ní tento spis nehledal a rozsudek po ní nepožadoval. Přestože soudkyně uznala svou odpovědnost za průtahy, zmiňuje však ještě, že jde o tzv. nepořádek z minulé doby, kdy byla postižena střídáním nemocné zapisovatelky po dobu 2 měsíců, potom téměř 5 měsíců neměla svou zapisovatelku a poté co dostala zapisovatelku, která sice perfektně zapisovala přijednání, ale pracovala zmatečně a musela být nakonec přeložena na jiné oddělení.

Podle kárného navrhovatele je nepochybné, že kárně obviněná soudkyně postupovala neodborně a nesoustředěně a způsobila svojí nečinností zaviněně v označených věcech průtahy při vyhotovování a doručování písemných rozhodnutí, a to průtahy delší i jednoho roku. Ve dvou případech pak je odpovědná i za tu skutečnost, že spisy nebyly dohledány a muselo být přistoupeno k jejich rekonstrukci. Evidentně neměla přehled o stavu svých vyřízených spisů, tedy o tom, že jsou zde ve vyřízených věcech rozhodnutí k písemnému vyhotovení, příp. ke kontrole a k vyhotovení referátu k vypravení. Ve věci sp. zn. 30 C 451/2009 nechala do ISASU založit neúplný rozsudek a tento spis s přepsaným neúplným rozsudkem ponechala ve své kanceláři bez dalších úkonů. Lze spatřovat chybu i na straně vedoucích civilní kanceláře, že řádně nenapsaná rozhodnutí neevidovaly, ba umožnily soudkyni vykázat dvě rozhodnutí jako nadiktovaná, přestože se jednalo pouze o neúplné rozsudky. Tímto způsobem došlo k tomu, že nenapsaná rozhodnutí nebyla elektronickým systémem ISAS vykazovaná v tzv. rizikách, ale byla přesunuta do tzv. vyřízených rizik a tím se úplně dostaly ze zorného pole dohledové činnosti správy soudu. Jedině díky stížnosti zástupkyně v jedné z věcí byly nedostatky v soudním oddělení kárně obviněné odhaleny a došlo k jejich nápravě. Přehlédnout nelze ani to, že ve věci

sp. zn. 13 C 34/2010 bylo dne 9. 7. 2013 advokátkou žádáno o zaslání písemného vyhotovení rozsudku, avšak na tuto písemnou žádost nebylo nikým reagováno a zřejmě byla pouze předána soudkyní k založení do spisu, což soudkyně neučinila, resp. žádost nebyla dohledána v písemné podobě. Nikdo nereagoval také na ústní žádost advokáta JUDr. Pouchy ze dne 9. 2. 2014 na zaslání písemného vyhotovení rozsudku.

K osobě kárně obviněné kárný návrhovař uvedl, že u Okresního soudu v Litoměřicích vykonává funkci soudkyně od 26. října 1994 a od této doby je zařazena jako předsedkyně senátu na úseku občanskoprávním sporném. Soudkyně byla již dvakrát postižena v kárném řízení pro průtahy a to v roce 2003 sp. zn. 2 Ds 5/2003 a v roce 2007 sp. zn. 1 Ds 9/2007. V letech 2004 až 2014 byly JUDr. H. opakovaně ukládány výtky dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění a to vždy za průtahy, především pak za průtahy při vyhotovování rozhodnutí a za opožděně předložená odvolání nadřízenému soudu. Těchto výtek bylo 8 do roku 2011. V roce 2014 se pak jednalo o výtky ze dne 7. 1. 2014 Spr. 11/2014 a ze dne 10. 1. 2014 Spr. 25/2014.

Předseda Okresního soudu v Litoměřicích navrhl, aby po provedeném dokazování byla kárně obviněná soudkyně uznána vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a podle § 88 odst. 1 písm. b) citovaného zákona jí bylo uloženo kárné opatření – snížení platu o 20 % na dobu šesti měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněné

Kárně obviněná ve vyjádření ze dne 1. 10. 2014 k návrhu na zahájení řízení v první řadě uvedla, že přiznává pochybení, které vysvětluje tím, že byla dlouhodobě pracovně přetěžována, podobně jako i někteří další soudci občanskoprávního oddělení.

Podle jejího názoru byli v posledních nejméně pěti letech soudci oddělení C velmi přetíženi, když vyřizovali nespočetně více věcí, než je celorepublikový průměr. Nápad v přiděleném senátu 13 C byl dlouhodobě vysoký, jeden z největších. Navíc jí byly přidělovány věci, které byly rozdělovány po soudcích, kteří odešli od soudu (v r. 2010 JUDr. J., v r. 2011 JUDr. D., v r. 2012 JUDr. K.). Nedostatek soudců byl řešen až současným předsedou soudu, který se k tomuto problému vyjadřoval jak na poradách soudců, tak i v oblastních novinách. Výslovně uváděl, že soudci mají zůstatky v senátech kolem 700 věcí, přičemž standart je 200 věcí. Toto byl i její případ. Navíc jí byly přidělovány věci, které dle rozvrhu do senátu nenáležely, jako např. se specializací pracovní problematiky sp. zn. 9 C 128/2010, 9 C 129/2010 a 9 C 8/2011, a také věci, které měly být vyřizovány jinými soudci, jako např. sp. zn. 13 C 217/2008, 15 C 145/2007. U všech předložených věcí ani nekontrolovala vždy, zda jsou přiděleny dle rozvrhu práce, a to kvůli množství věcí vyřizovaných. V roce 2011 byl nápad věcí EC 414, věcí C 367, celkem 781 věcí. Vyřídila věci EC 886, věcí C 536, celkem 1.422 věcí. Zůstatek byl u věcí EC 580 a u věcí C 427, celkem 1.007 věcí. V roce 2012 měla nápad v EC věcí 161, věcí C 159, celkem 320 věcí. Vyřídila věci v EC 613, věcí C 395, celkem 1.008. V roce 2013 měla nápad 114 věcí C, vyřídila věci EC 319 a C věcí 253, celkem 573 věcí (když jí byl v některých měsících opatřením předsedy soudu zastaven nápad). K tomu vyřizovala ještě

věci Nc a EXE, exekuční agendu, a to rozhodovala ve věcech, kde již byla nařízena exekuce. Současně vyřizovala i trestní a opatrovnické věci v rámci pracovní pohotovosti, průměrně čtyřikrát do roka.

Kárně obviněná také poukázala na problémy, které měla se zapisovatelkou. Zapisovatelka A. V. nejméně od jara do podzimu r. 2012 opakovaně chyběla z vážných zdravotních důvodů a od 1. 10. 2012 byla v pracovní neschopnosti. V této době od října 2012 do ledna 2013 se u ní střídaly další zapisovatelky, které nebyly zvyklé na přítomnost u jednání, spisy byly zpracovávány zapisovatelkami, které momentálně měly čas, spisy se i hledaly. Z toho důvodu opakovaně, a to i kvůli stížnosti, řešila zpracovávání spisů s vedoucími kanceláře, vedoucí správy a s bývalou předsedkyní soudu. Došlo k částečným řešením, jako byly přepisy rozhodnutí po pracovní době. Teprve na písemnou žádost z 2. 1. 2013, k rukám ředitelky správy soudu, jí byla od ledna 2013 přidělena nově přijatá zapisovatelka, bez zkušeností. Zapisovatelku hodnotila velmi dobře, protože rychle a správně zapisovala u jednání. Později zjistila, že mimo jednání, při zpracování spisů, docházelo k velkým nedostatkům, neboť se spisy vracely pro závady, např. pro nesprávně napsané adresy, nesprávně vypravené referáty. Zakládání pošty a spisu bylo také často chybné.

Konkrétně k věci vedené pod sp. zn. 13 C 34/2010 uvedla, že byla věc skončena, k délce řízení uvedla, že žalovaný byl již ve výkonu trestu odnětí svobody. Rozsudek byl nadiktován i napsán, spis byl však evidován na soudce, přestože, u ní v kanceláři nebyl. V této době věc „nevyjížděla“ jako riziko a dále dodatečně bylo zjištěno, že zapisovatelkou nebylo rozhodnutí přepsáno celé, ale nebyla od ní informována. V dané věci byla provedena rekonstrukce spisu, v současné době je stav takový, že je nepravomocně odvolací řízení zastaveno. Věc pod sp. zn. 30 C 451/2009 byla skončena, rozhodnutí ve lhůtě nadiktováno, nebylo ale předloženo ke kontrole a opět spis nebyl v rizicích. Poté, když byl spis hledán vedoucími kanceláře, tyto zjistily, že zapisovatelka spis založila mezi ostatní spisy a nepředala ke kontrole. Věc je předložena KS Ústí nad Labem. Ve věci pod sp. zn. 13 C 322/2008 nebyl spis nalezen. Věc byla skončena, spis byl rekonstruován, včetně vyhotovení rozsudku a věc je již pravomocně skončena. Vzhledem k uplynulé době a množství věcí si již více nepamatuje. Ke sp. zn. 30 EC 2254/2012 kárně obviněná uznala, že v dané věci přehlédla, že usnesení o náhradě nákladů řízení nevyhotovila. Toto bylo následně napraveno a věc je pravomocně skončena.

Závěrem uvedla, že jednotlivých pochybení velmi lituje, a oceňuje i přístup současného předsedy soudu, který s ohledem na počet věcí v jejím senátě, jí pozastavoval nápad, aby mohla věci vyřídit s cílem srovnání zůstatků věcí ve všech senátech.

III.

Replika kárného navrhovatele

Kárný navrhovatel se v replice k vyjádření kárně obviněné odvolal na přehled výkonnosti soudců Okresního soudu v Litoměřicích za roky 2011, 2012, 2013 a za období ledna až září 2014, poskytnuté okresnímu soudu dozorcí úřednicí Krajského soudu v Ústí nad Labem, kam jsou měsíčně odesílány přehledy výkonnosti. Soudci, kteří vyřizují

občanskoprávní věci sporné, podávali v agendě C a EC v letech 2011 a 2012 v podstatě srovnatelné výkony. Kárný navrhovatel pro srovnání výkonnosti kárně obviněné doporučil věnovat pozornost například výkonnosti místopředsedkyně pro úsek civilní JUDr. A. H., která s ohledem na koeficient řídicí funkce (sníženo o 1/3) dosahuje takřka stejných výsledků bez ohledu na tento koeficient jako kárně obviněná. Senát kárně obviněné je nejbližše srovnatelný se senáty Mgr. V. a JUDr. L., od roku 2012 pak i se senátem JUDr. M. Dále kárný navrhovatel uvedl, že údaje, které poskytla kárně obviněná ve svém vyjádření ohledně nápadu věcí a výkonnosti nejsou přesné, neboť do výkonnosti započítala i věci, které v jejím soudním oddělení vyřídila vyšší soudní úřednice v agendě platebních rozkazů.

Z přehledu věcí, pokud jde o nápad, kárný navrhovatel poskytl tabulku z elektronického systému CSLAV, která má být oficiálním statistickým nástrojem Ministerstva spravedlnosti.

Kárný navrhovatel dále uvedl, že je pravdou, že po jeho nástupu do funkce předsedy okresního soudu v květnu 2012, se podrobněji věnoval stavu senátu kárně obviněné, JUDr. H., a to s ohledem na množství, stav a stáří nedodělků. Po nástupu nových soudců byl soudkyni snižován, resp. zastaven nápad tak, aby se mohla plně věnovat i věcem starších časových řad, neboť právě v jejím senátě bylo těchto věcí nejvíce. Skutečnost, že nejvíce starých nedodělků zůstávalo v soudním oddělení kárně obviněné, si kárný navrhovatel vysvětluje dlouhodobým nekoncentrovaným a nesoustředěným zpracováváním přidělených věcí, kdy složitější věci byly upozadovány a výkon šel především na úkor nového nápadu. Senát se pro soudkyni postupně stával nepřehledný, mnoho věcí bylo rozptýleno v různých časových řadách a právě stylem její práce vyznačujícím se určitým stupněm chaotičnosti docházelo k prodlevám při vypracovávání rozsudků a i průtahům při nařizování věcí. Všechny tyto nedostatky po zjištění byly řešeny se soudkyní a až v krajních případech nebo při opakovaném pochybení byly ukládány výtky. Nevyhotovení rozsudků ve věcech, které jsou předmětem kárné žaloby, však již bylo natolik závažným pochybením, že mi nezbylo než toto řešit kárným návrhem.

IV.

Průběh ústního jednání a skutková zjištění

Kárný navrhovatel při ústním jednání odkázal na písemné znění návrhu na zahájení kárného řízení. Přitom opravil v kárném návrhu datum, a to pod písm. b), kdy lhůta k vyhotovení rozsudku byla prodloužena do 7. 5. 2013 (ne do 7. 5. 2014).

Obhájce kárně obviněné na úvod taktéž odkázala na písemné vyjádření k návrhu. Současně doplnila, že JUDr. H. měla v letech 2011, 2012 a 2013 značně vysoký nápad, a teprve v roce 2013 po nástupu předsedy Kureše docházelo k vyrovnávání zátěže senátů, a JUDr. H. byl v r. 2012 zastaven nápad. Dále uvedla, že situace okolo JUDr. H. byla velmi těžká, pokud šlo o zapisovatelku, která byla zdravotně indisponovaná, a zapisovatelky se střídaly. JUDr. H. také již 7. 5. 2012 a 4. 1. 2013 žádala vedení soudu, aby

její situaci se zapisovatelkou řešilo. Obhájkyňe kárně obviněné současně předložila a nechala založit do soudního spisu celkem pět jednostránkových písemností, z nichž první se týká hodnocení špatné práce zapisovatelky J., druhá množství nápadu věci v senátu 13 C v letech 2011, 2012 a 2013, další dvě písemnosti jsou stejnopisy uvedených žádostí JUDr. H. ze dne 7. 5. 2012 a 4. 1. 2013, a poslední obsahuje informaci místopředsedkyně soudu o zjištění ztráty spisu jiné soudkyně, s apelem, že je třeba „nevyřízení věci“ dle ISAS občas kontrolovat.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si vyžádal od Okresního soudu v Litoměřicích všechny 4 spisy, v nichž navrhovatel kárně obviněné vytýká průtahy, a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Konstatoje, že obsah spisů odpovídá skutečnostem uvedeným navrhovatelem v návrhu na zahájení kárného řízení, tj. tvrzení o době nečinnosti a úkonech činěných ve spisech kárně obviněnou.

Kárný senát dále provedl dokazování v návrhu označenými soudními spisy („průtahové spisy“), a ve spojení s tím vyslechl kárně obviněnou k důvodům průtahů. Z obsahu těchto spisů zjistil kárný senát následující:

Ve věci *sp. zn. 13C 34/2010* spatřoval kárný navrhovatel kárně provinění v tom, že kárně obviněná vyhlásila dne 18. 3. 2013 při ústním jednání rozsudek, avšak tento v souladu s lhůtami uvedenými v § 158 odst. 4 o. s. ř. nevyhotovila, a to ani po urgenci právní zástupkyně žalobce ze dne 9. 7. 2013. K písemnému vyhotovení rozsudku došlo až 31. 3. 2014 na základě stížnosti podané zástupkyní žalobce ze dne 21. 3. 2014 vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 0 St 11/2014. Zavinila tedy průtah při vyřizování věci od 18. 4. 2013 do 31. 3. 2014. Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek byl vyhlášen dne 18. 3. 2013, zástupkyně žalobce přípisem ze dne 9. 7. 2013 požádala soud o zaslání písemného vyhotovení rozsudku. Dále spis obsahuje na č. l. 90 nedatovaný záznam „Spis nebyl nalezen u soudkyně, ani v kanceláři ani ve spisovně. Proto rekonstrukce spisu.“. Na rubu č. l. 90 spisu je potom pokyn ze dne 31. 3. 2014 k zaslání rozsudku účastníkům řízení (resp. jejich zástupcům), a doklady o vypravení rozsudků s datem 1. 4. 2014.

Ve věci *sp. zn. 30 C 451/2009* bylo kárně obviněné vytýkáno, že vyhlásila dne 27. 3. 2013 při ústním jednání rozsudek, který neúplně nadiktovala na záznamové zařízení v prodloužené lhůtě (povolena do 7. 5. 2014) k vyhotovení rozsudku dne 26. 4. 2013. Rozsudek jí byl předán kanceláří po přepsání ke kontrole dne 30. 4. 2013, avšak soudkyně přepsaný rozsudek nepředala již zpět k rozeslání, tedy nevyhotovila referát a ponechala si spis ve své kanceláři až do 31. 3. 2014, kdy až v souvislosti s řešením stížnosti sp. zn. 0 St 11/2014 a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení rozsudek dopsala a vyhotovila referát k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 8. 5. 2013 (prodloužená lhůta k vyhotovení rozsudku) do 31. 3. 2014. Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek byl vyhlášen dne 27. 3. 2013, dne 26. 4. 2013 byla k žádosti kárně obviněné prodloužena lhůta k vyhotovení rozsudku do 7. 5. 2013. Podle záznamu na č. l. 247 byl nadiktovaný rozsudek předán k přepisu ze záznamu dne 26. 4. 2013, 30. 4. 2013 byl přepsaný rozsudek předán kárně obviněné ke kontrole. Na č. l. 254 je učiněn záznam ze dne 31. 3. 2014: „Spis nalezen u soudkyně, zřejmě není vypraven“. Na témže č. l. je potom pokyn ze stejného dne, tj. ze

dne 31. 3. 2014, k zaslání rozsudku účastníkům řízení (resp. jejich zástupcům), s údaji kanceláře „došlo“ 1. 4. 2014 a „vypraveno“ 1. 4. 2014.

Ve věci *sp. zn. 13 C 322/2008* se kárně obviněná měla dopustit kárného provinění tím, že vyhlásila dne 19. 1. 2011 při ústním jednání rozsudek, tento však v souladu s lhůtami dle § 158 odst. 4 o. s. ř. písemně nevyhotovila, kdy až v souvislosti s řešením stížnosti *sp. zn. 0 St 11/2014* a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení rozsudek vyhotovila dne 28. 3. 2014 a dne 31. 3. 2014 předala s referátem do kanceláře k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 19. 2. 2011 do 31. 3. 2014. Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek byl vyhlášen dne 19. 1. 2011, dále spis obsahuje záznam ze dne 31. 3. 2014 „Spis nebyl nalezen ani v kanceláři soudkyně, ani vedoucí a zapisovatelkou, ani údajně ve spisovně. Věc si bohužel nepamatuji, prosím vypravit referát na 2. straně.“ Na druhé straně tohoto listu je potom referát k zaslání rozsudku účastníkům řízení (resp. jejich zástupcům) datovaný dnem 28. 3. 2014, s údaji kanceláře „došlo“ 31. 3. 2014 a „vypraveno“ 1. 4. 2014.

Ve věci *sp. zn. 30 EC 2254/2012* bylo kárně obviněné vytýkáno, že rozhodla dne 8. 3. 2013 při ústním jednání bez účastníků o nákladech řízení elektronického platebního rozkazu, avšak usnesení v souladu s lhůtami dle § 158 odst. 4 o. s. ř. nevyhotovila, kdy až v souvislosti s řešením stížnosti *sp. zn. 0 St 11/2014* a prováděnou kontrolou v jejím soudním oddělení usnesení vyhotovila dne 31. 3. 2014 a téhož dne předala kanceláři k vypravení. Zavinila průtah při vyřizování věci od 8. 4. 2013 do 31. 3. 2014. Z obsahu spisu vyplývá, že usnesení o povinnosti k náhradě nákladů řízení bylo vyhlášeno dne 8. 4. 2013, a dále spis obsahuje pokyn kanceláři ze dne 31. 3. 2014 k zaslání usnesení účastníkům řízení (resp. jejich zástupcům), s údaji kanceláře „došlo“ 1. 4. 2014 a „vypraveno“ 1. 4. 2014.

Kárně obviněná se postupně vyjádřila ke všem těmto spisům a skutečností z nich zjištěných, a dílem sama, dílem k dotazům předsedy a členů kárného senátu, vyložila okolnosti, které nastaly v rozhodné době, v níž došlo k projednávaným nečinnostem či průtahům. Poukazovala za značnou přetíženost, špatnou práci zapisovatelky, včetně nesprávností, kterých se dopouštěla kancelář při vyznačování údajů o stavu vyřizovaných věcí v systému ISAS.

Návazně byl proveden důkaz stížnostním spisem *sp. zn. 0 St 11/2014*. Z tohoto spisu kárný senát zjistil, že přípisem ze dne 21. 3. 2014 se JUDr. Vladana Tikalová, zástupkyně žalobce ve věci *sp. zn. 13C 34/2010*, obrátila na místopředsedkyni Okresního soudu v Litoměřicích JUDr. A. H. se žádostí o zaslání rozsudku ze dne 18. 3. 2013, jehož písemné vyhotovení jí dosud nebylo doručeno, a to ani přes její předchozí žádost o jeho zaslání ze dne 9. 7. 2013. Při řešení této stížnosti bylo zjištěno, že v tzv. vyřízených rizikách se objevují další nenadiktovaná a nevypravená rozhodnutí. Konkrétně se jednalo o *sp. zn. 13 C 322/2008*, *sp. zn. 30 EC 2254/2012* a *sp. zn. 30 C 451/2009*. K posledně uvedenému spisu bylo zjištěno, že zástupce žalobkyně v dané věci JUDr. Poucha se dne 19. 2. 2014 informoval v civilní kanceláři soudu, že dosud neobdržel rozsudek ze dne 27. 3. 2013. K učiněným zjištěním bylo podle obsahu kárného spisu podáno vyjádření kárně obviněné s tím, že si je vědoma způsobených průtahů a tzv. neuhlídala řádný postup ve věcech. Spis *sp. zn. 30 EC 2254/2012* jí však nebyl předložen s přepsaným protokolem, tedy nebyl ani mezi skončenými věcmi k nadiktování a nevyhotovené rozhodnutí přehlédla. Spis *sp. zn. 30 EC 451/2009* jí údajně nebyl předložen jako přepsaný, nicméně

byl u ní skutečně nalezen založený u přílohových spisů. Spis sp. zn. 13 C 34/2010 byl nadiktován a napsán a rejstříkově evidován na její osobu, ale bohužel nebyl nalezen a není k dispozici. Pokud jde o spis sp. zn. 13 C 322/2008, pak si s ohledem na množství vyřizovaných věcí na tuto věc vůbec nevzpomíná. Nikdo u ní tento spis nehledal a rozsudek po ní nepožadoval. Dále uvedla, že jde o tzv. nepořádek z minulé doby, kdy byla postižena střídáním nemocné zapisovatelky po dobu 2 měsíců, potom téměř 5 měsíců neměla svou zapisovatelku.

Kárný senát si nad rámec navržených důkazů vyžádal vyjádření přehled výkonnosti soudců Okresního soudu v Litoměřicích za roky 2011, 2012, 2013 a za období ledna až září 2014. Z tohoto přehledu vyplývá, že soudci, kteří vyřizují občanskoprávní věci sporné, podávali v agendě C a EC v letech 2011 a 2012 v podstatě srovnatelné výkony. Senát kárně obviněné je nejblíže srovnatelný se senáty Mgr. V. a JUDr. L., od r. 2012 i se senátem JUDr. M. Srovnatelný je i výkon JUDr. H., místopředsdkyně soudu pro úsek civilní, a to přes snížení nápadu s ohledem na koeficient řídicí funkce (o 1/3). Kárný navrhovatel ve spojení s podáním tohoto přehledu poznamenal, že údaje, které poskytla kárně obviněná ve svém vyjádření ohledně nápadu a výkonnosti nejsou přesné, neboť do výkonnosti započítala i věci, které v jejím soudní oddělení vyřídila vyšší soudní úřednice v agendě platebních rozkazů.

K obsahu stížnostního spisu a k přehledu výkonnosti soudců Okresního soudu v Litoměřicích za roky 2011, 2012 a 2013 kárně obviněná opakovaně poukázala na svoji značnou pracovní zatíženost a problematickou práci zapisovatelky, resp. kanceláře.

Důkaz byl proveden i osobním spisem kárně obviněné, předloženým navrhovatelem. Z tohoto spisu kárný senát zjistil, že kárně obviněná je soudkyní od roku 1987. Nejprve působila u Okresního soudu v Mělníku, a to do 11. 1. 1994 kdy na funkci soudkyně rezignovala. Dne 25. 10. 1994 byla znovu jmenována do funkce soudkyně, složila soudcovský slib, a s účinností od 26. 10. 1994 byla přidělena k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Litoměřicích. Od téhož data byla jmenována předsdkyní senátu, na úseku občanskoprávním. Soudkyně byla již dvakrát postižena v kárném řízení pro průtahy a to v roce 2003, rozhodnutím ze dne 20. 6. 2003, sp. zn. 2 Ds 5/2003 a v roce 2007, rozhodnutím ze dne 23. 11. 2007, sp. zn. 1 Ds 9/2007. V letech 2004 až 2014 byly kárně obviněné opakovaně ukládány výtky dle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění a to vždy za průtahy, především pak za průtahy při vyhotovování rozhodnutí a za opožděně předložená odvolání nadřízenému soudu (v r. 2004 – 1x, 2005 – 2x, 2007 – 1x, 2008 – 3x, 2011 – 1x, a v r. 2014 – 2x), přičemž v těchto výtkách byla důrazně upozorňována na nutnost řádného plnění jejích povinností.

Navrhovatel v závěrečném návrhu shrnul přednesený obsah návrhu na zahájení kárného řízení, a konstatoval, že podle jeho názoru průběh ústního jednání potvrdil vytýkané skutečnosti. Vyjádřil názor, že neexistují objektivní důvody pro ospravedlnění vytýkaných nedostatků v činnosti kárně obviněné, a to zejména, když nebylo reagováno na urgence ze strany zástupců účastníků řízení. Navrhl tedy vyhovět návrhu a uložit kárné opatření snížení platu.

Obhájkyňe kárně obviněné při závěrečné řeči opětovně poukázala na skutečnosti uváděné ve vyjádření ke kárnému návrhu, a dále dodala, že JUDr. H. je minimálně od srpna 2013 v neustálém psychickém tlaku, kdy pracuje pod tlakem, má strach o rodinu, čelí mediálním tlakům, a přesto se snaží pracovat a podporují ji kolegové.

Kárně obviněná na závěr uvedla, že svého pochybení lituje, a že učinila opatření, aby se to již neopakovalo. V současné době má méně věcí a bude pracovat lépe.

V.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se zabýval v první řadě dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 18. 7. 2014. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než 18. 1. 2014. Z obsahu kárného návrhu a předložených spisů, které si k této otázce kárný soud vyžádal, vyplývá, že prověrky spisů, na jejichž základě byl kárný návrh podán, probíhaly až po podání stížnosti (sp. zn. 0 St 11/2014) na průtahy při vyhotovení rozsudku ve věci sp. zn. 13 C 34/2010, která byla Okresnímu soudu v Litoměřicích doručena dne 21. 3. 2014. Na základě zjištění průtahů v této věci provedly vedoucí občanskoprávní kanceláře společně s dozorčí úřednicí prověrku soudního oddělení 13, kárně obviněné, a bylo zjištěno, že v tzv. vyřízených rizikách se objevují další nenadiktované a nevypravená rozhodnutí. Konkrétně se jednalo o sp. zn. 13 C 322/2008, sp. zn. 30 EC 2254/2012 a sp. zn. 30 C 451/2009. Kárný navrhovatel se dozvěděl o vytýkaných jednáních v souvislosti s následným šetřením této stížnosti a učiněných zjištěních. Návrh byl proto podán v rámci zákonem stanovené subjektivní lhůty. Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i prekluzivní lhůtu 3 let, kárný soud vycházel z toho, že tyto lhůty u trvajících či pokračujících deliktů začínají běžet až dokonáním skutku, v němž je spatřováno kárné provinění. Za tohoto předpokladu byly tyto lhůty zachovány u všech vytýkaných jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala výhradně průtahů při vyhotovování rozhodnutí. Kárný senát ze spisů předložených Okresním soudem v Litoměřicích zjistil rozhodné skutečnosti, které konfrontoval s tvrzeními obsaženými jak v kárném návrhu, tak v reakci kárně obviněné. Přitom nebyly zjištěny skutečnosti, které by byly v rozporu s údaji obsaženými v návrhu na zahájení kárného řízení, a i vzhledem ke stanovisku kárně obviněné vzal kárný senát tyto údaje za nesporné.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení uvedených skutečností ve vztahu k definici kárného provinění dle ustanovení § 87 odst. 1

zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon o soudech a soudcích"). Dle kárného senátu bylo jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí došlo v postupu kárně obviněné k neúměrným časovým prodlevám mezi vyhlášením a písemným vyhotovením rozhodnutí, které neměly opodstatnění v průběhu těchto řízení a bylo je nutno hodnotit jako nedůvodnou nečinnost. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům, a též prakticky obdobná vyjádření navrhovatele i kárně obviněné. Kárně obviněná celkem ve čtyřech občanskoprávních věcech specifikovaných ve výrokové části tohoto rozhodnutí nedodržela zákonnou třicetidenní lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí stanovenou v § 158 odst. 4 o. s. ř., podle kterého je třeba stejnopis vyhotovení rozsudku „účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů“. V těchto věcech byla lhůta překročena poměrně výrazně, tj. ve třech z nich v řádu měsíců, v jednom pak v řádu roků. V uvedených věcech tedy objektivně došlo k průtahům při vyhotovování rozhodnutí vrchního soudu, neboť nebyla dodržena lhůta k odeslání rozhodnutí účastníkům podle v § 158 odst. 4 o. s. ř., ať již původní, anebo prodloužená rozhodnutím předsedy soudu.

Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárně obviněná soudkyně namítala na svoji obhajobu, že jí nelze přičítat zavinění za vznik těchto průtahů, neboť vysoký počet věcí, který je jí přidělován k rozhodování, neumožňuje činit ve všech těchto věcech úkony v přiměřené době. Navrhovatel v souvislosti s touto obhajobou poukazovala na činnost ostatních soudců civilního úseku, kterým je přidělováno srovnatelné množství věcí a k průtahům v jimi vedených řízeních nedochází. Příčinu nedostatků na straně kárně obviněné navrhovatel spatřoval v nedostatečně systematickém přístupu kárně obviněné k organizaci její práce.

Kárný senát uvážil skutečnosti tvrzené kárně obviněnou i navrhovatelem. V konstantní judikatuře kárných senátů je zdůrazňováno, že činnost soudce se vzpírá obecně platnému normování. V projednávané věci není sporu o tom, že kárně obviněná byla zatížena velkým počtem věcí přidělených jí k rozhodnutí, vykazovala též vysoký počet rozhodnutých věcí. Bylo tedy nutno posoudit, zda se při tomto zatížení mohla vyvarovat negativním důsledkům v podobě dlouhých prodlev mezi vyhlášením rozhodnutí a jejich písemným vyhotovením. Kárný senát na základě zjištěných skutečností v přípravném řízení a ústním jednání dospěl k závěru, že kárně obviněná podcenila organizační nároky, které k rozhodovací činnosti soudce neoddělitelně patří. Je nutno

souhlasit s tím, že při vysokém počtu rozhodovaných věcí nelze činit úkony ve všech věcech bez jakékoliv prodlevy. Nelze však akceptovat, aby soudce rezignoval, byť v jednotlivých případech, na organizaci oběhu spisů a vypravování rozhodnutí. V projednávaném případě kárný senát neshledal objektivní důvody, které by odůvodňovaly prodlevy v takto neúměrných časových úsecích. Kárně obviněná soudu nebyla schopna dostatečně vysvětlit principy organizačního systému své činnosti, který by neoponechával zcela náhodě dobu vyřízení jednotlivých věcí, bez zjišťování jejich priority a náročnosti. V takovém postupu spatřoval kárný senát porušení povinnosti soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích).

Kárný senát přitom vzal v úvahu i skutečnost, že kárně obviněný byl ve spojení s jejím značným zatížením později snižován, resp. zastaven nápad tak, aby se mohla plně věnovat i věcem starších časových řad, neboť právě v jejím senátě bylo těchto věcí nejvíce. Nicméně celkové zatížení kárně obviněné bylo srovnatelné se zatížením v jiných srovnatelných senátech. Kárný senát je toho názoru, že jestliže již věc dospěje do toho stádia, že je vyhlášeno rozhodnutí, potom má soudce prvořadý úkol vyhotovit písemný koncept rozhodnutí tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro jeho odeslání účastníkům. Tento úkol je třeba považovat za prioritní i ve vztahu k většině dalších úkonů, které je daný soudce povinen v rámci výkonu své funkce činit. V případě nutnosti je možné požádat, aby lhůta byla předsedou soudu v souladu s § 158 odst. 4 o s. ř. prodloužena až o dalších šedesát dnů. V každém případě však musí být tato zákonná lhůta, ať již původní, nebo prodloužená, respektována, opačný postup by byl v rozporu s požadavkem právní jistoty účastníků řízení i toho, aby již vyhlášené rozhodnutí dosáhlo v plném rozsahu svých zamýšlených právních účinků.

Ačkoli kárný soud konstatuje, že na průtazích při vyhotovování mohla mít svůj podíl též kancelář daného senátu, je nutno zároveň vycházet z toho, že v projednávaných věcech kárně obviněná koncepty rozhodnutí předkládala kanceláři zpravidla, s jedinou výjimkou, výrazně dlouho po lhůtě pro vyhotovení rozhodnutí, a to navíc až v souvislosti s řešením stížnosti na průtahy. V tomto se tedy jedná o zaviněné porušení jejích povinností.

Kárný senát pracovní přístup kárně obviněné posoudil jako nedostatečnou snahu o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty a účastníkům tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Tyto povinnosti kárně obviněná rezignací na organizační součást své činnosti porušila, což bylo kárným senátem vyhodnoceno jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Na základě uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněná jednáním uvedeným ve výroku rozhodnutí spáchala kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Přitom vzal kárný senát v úvahu i skutečnost, že kárně obviněná zjištěné nedostatky odstranila ještě před podáním kárného návrhu, a projevila lítost nad svými pochybeními. Nicméně po zvážení a zohlednění všech shora uvedených skutečností kárný senát dospěl k závěru, že zjištěné prodlevy při vyhotovování rozhodnutí v projednávaných případech, způsobené několikaměsíční až víceletou neodůvodněnou nečinností kárně

obviněné, a to ve spojení se zjevnou chaotičností a neuspořádaností ve stylu její práce, jsou nepochopitelné a neomluvitelné. Kárný soud naproti tomu nepřihlížel ke skutečnosti, že kárně obviněná již byla v minulosti kárně postižena, neboť podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb. se po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření na soudce hledí, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán.

Na základě všech uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že jsou důvody pro postup podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., k uložení kárného opatření, a to podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tedy opatření spočívající ve snížení platu na dobu určitou. Z možné výměry snížení platu kárný senát uložil, v souladu s kárným návrhem, kárně obviněné snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců, počínaje prvním dnem následujícího měsíce po právní moci rozhodnutí. Postih mírnějším druhem kárného opatření kárný senát nepovažoval za adekvátní, a je toho názoru, že uložené kárné opatření je odpovídající a bude motivovat kárně obviněnou k včasnému plnění všech jejích pracovních povinností a k vytrvání v úsilí o zlepšení stylu její práce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 27. listopadu 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda kárného senátu